Barunko. Kolik to stálo? Ukaž ten účet, já ti to zaplatím, ať na to pak nezapomene, až budeme kecat.
Jasně babi, tady to je, 520 korun a koupila jsem si banány. Takže o 35 míň mi dej. To máš dýško. A tady máš ještě na 20 korun. Jak se máš babi? Byla jsem včera na koncertě. Na koncertě babi. Babi, nasaď si prosímtě to sluchátko. Když mě to tam nejde. Jde babi, uka. Já ti ho tam dám. No vidíš, slyšíš mě? Nekřič. Já nekřičím babi, mluvím pořád stejně.
Všechno mě bolí, jde to se mnou fakt z kopce, to je hrozný, sakra. Babi, co jde z kopce. No co, všechno. Ale prosímtě. Nemůžu jíst, ty zuby. Měla by sis je lepit. Ale prd. To lepení k ničemu není, mně to nepomáhá a není mi to příjemný.
Dobře, tak si to nelep, ale pak si pořád nestěžuj, že nemůžeš jíst.

...

No a to jsem ti chtěla ukázat. Čtu takovou knížku, dala mi to máma. Co to je? No je zase tak napínavý, já nevím, kde ona na to chodí. Nemůžu se od toho odtrhnout a kvůli tomu zase nic nestíhám, protože pořád jenom čtu. Včera jsem šla spát o půl druhé a víš v kolik jsem vstávala? V kolik? Ve dvanáct. To je hrůza se mnou fakt. Ale chtěla jsem ti přečíst urývek z jedné kapitoly. Takjo, tak přečti.

...

Haló? No Lenko? Ano, je tady Bára teď a nakoupila mi. Dobře, dobře. Tak si pak zavoláme jo? Papa. Ahoj. Co říkala?
Ale nic, jen se chtěla zeptat co dělám. Tys jí neříkala, že sem jdeš? Ne, já jsem se s mámou neviděla. Já ji pak zavolám.
No abych ti řekla, mám toho teď fakt hodně. A nic nestíhám. To proto, že vstávám tak pozdě, ale zase jsem řekla Míše, že budu dělat s klukama tu češtinu. Takže v pátek mám Honzu a pak po něm přichází Martin. Musím se na to nachystat. No není to vůbec jednoduchý, oba mají pořád hlad, pořád něco chtějí. Tak to je jasný babi, když je pátek, kdo by chtěl mít doučování v pátek. No ale oni nemají jinej den čas. Vždyť mají pořád samý kroužky. Jen ať mají, kdyby neměli tak se budou válet v posteli, takhle je fajn, že něco dělají. No já nevím. Ale jo babi, je to fajn. Já jsem to měla taky tak. No ale ty ses líp učila. Však oni jsou chytří kluci, to zvládnou.

...

Je půl třetí a já jsem ještě pořád nejedla. No jo babi, tak musíš vstávát dřív, abys pak mohla jíst jako normální člověk.
Já si dám taky čaj jo? Udělám ti jeden. Tak jo. Dáš si citron aji cukr? Jojo, prosím, dám. Mňám babi, moc dobrý, jako vždycky ten tvůj čaj. Chceš něco na jídlo? Mám tady takovou sladkost, je to jak indiánek. Né babi, děkuju, já jsem hrozně přeslazená. Ježiš, s tebou je teda potíž, ty nic nechceš. Vždyť mám čaj. No dobře, ale něco k tomu, na zakousnutí. Kdyžtak později jo?

...

A co budeš dělat večer babi? No mám v telce něco, počkej já se podívám. Já ti to přinesu, seď. Jo jo...vidíš tady, nejdřív je tam Zahrada, no to se tam pořád opakuje. To ještě pořád běží babi? Jo, ale už je to zamotaný, na to se koukám, když tam opravdu nic není. No a pak je tady pan Soukup. Babi! Ale podívej on není špatnej, já neuznávám některý jeho projevy, ale koneckonců si tam zve zajímavý lidi. Babi, ale to publikum, vždyť to vidíš, kdo tam chodí. Ale on opravdu s těma lidma diskutuje, je to takový živý. Babi, já si myslím, že by ses na tohle dívat neměla, pak vidíš jak to dopadá v těch volbách. Ale neboj, lidi si vyberou. No to jsme viděli. No có. To je ta demokracie. A tady je výsledek. No a cos říkala na to, co naši udělali minulej tejden na chatě? No to ti musím říct...